



Arrest

nr. 95 075 van 14 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 21 september 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van *“een beslissing van de verwerende partij tot verwijdering van het grondgebied, die niet aan verzoeker betekend werd, tenminste waarvan hij geen kopie ontvangen heeft”* en *“een akte van kennisgeving van een bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op grond van hoger genoemde beslissing, betekend aan verzoeker op 24 augustus 2012”*

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. WAEGEMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 augustus 2008 dient de verzoeker een eerste asielaanvraag in bij de Belgische overheden (bijlage 26).

1.2. Op 13 september 2010 wordt de verzoeker, zowel door de Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal gehoord nopens zijn eerste asielaanvraag. De verzoeker wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken verzocht om zich opnieuw aan te bieden op 15 september 2012. Vermits hij binnen de 15 dagen geen gevolg geeft aan deze oproeping, stelt de gemachtigde van de staatssecretaris vast dat de verzoeker geacht wordt afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag.

Deze beslissing wordt op 1 oktober 2012 ter kennis gebracht van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 14 maart 2011 dient de verzoeker een tweede asielaanvraag in bij de Belgische overheden (bijlage 26).

1.4. Op 4 april 2011 wordt de verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord in het kader van zijn tweede asielaanvraag. Op 4 november 2011 wordt hij door het Commissariaat-Generaal gehoord.

1.5. Op 24 november 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoeker dient tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die het beroep verwerpt bij arrest nr. 74 159 van 27 januari 2012 en aan de verzoeker wederom de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert.

1.6. Op 7 februari 2012 wordt ten aanzien van de verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Deze beslissing wordt aan de verzoeker betekend per aangetekend schrijven van 8 februari 2012.

1.7. Op 29 maart 2012 dient de verzoeker een derde asielaanvraag in. Op 29 maart 2012 wordt de verzoeker gehoord nopens zijn derde asielaanvraag.

1.8. Op 2 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel- en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Tegen deze beslissing dient de verzoeker een verzoek tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Bij arrest nr. 88 183 van 26 september 2012 wordt de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verworpen.

1.9. Op 12 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen deze beslissing dient de verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Bij arrest nr. 91.388 van 19 november 2012 worden de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verworpen.

1.10. Op 24 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker werd ter kennis gebracht op 24 augustus 2012 en waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie Derue Virginie, Attaché

En exécution de la décision du délégué de la Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration, et à l'intégration sociale Derue Virginie, Attaché

wordt aan

il est enjoint à/au

de persoon die verklaart zich A., S. te noemen, geboren te G. op (...), en welke verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn,

la personne déclarant se nommer A., S né(e) à G. le (...), et qui déclare être de nationalité Pakistanaise, het bevel gegeven om onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië⁽³⁾, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven⁽⁴⁾.

de quitter, immédiatement le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des Etats suivants :

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italie, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovaquie, Suède, Suisse et Tchèque⁽³⁾ sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

L'ordre de quitter le territoire est assorti d'une interdiction d'entrée prise en vertu de l'article 3, alinéa 1^{er}, 9° de la loi du 15 décembre 1980

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 5° wanneer hij, ter fine van weigering van toegang, gesignaleerd is, overeenkomstig artikel 3,5°; werd door Spanje (E 18283542541A0) ter fine van weigering van toegang gesignaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen.
- artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

En vertu de l'article 7 de la loi du 15 décembre 1980, une décision d'éloignement est prise à l'égard du ressortissant d'un pays tiers sur base des motifs suivants :

- 1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;
- 5° s'il est signalé aux fins de non-admission conformément à l'article 3, 5° ; a été signalé par l'Espagne (E18283642541AO) pour refus d'accès sur le territoire des états membres de l'accord d'exécution de la Convention de Schengen, signée le 19 juin 1990, parce que sa présence constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, ou parce qu'il fait l'objet d'une mesure d'éloignement qui n'a pas été retirée ni suspendue et qui contient une interdiction d'entrée sur base des modalités nationales liées à l'entrée et au séjour des étrangers.
- article 74/14 §3, 4°: le ressortissant d'un pays tiers n'a pas obtempéré dans le délai imparti à une précédente décision d'éloignement

REDEN VAN DE BESLISSING :

*De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.
Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel! om het Grondgebied! te Verlaten dat hem betekend werd op 16.07.2012*

MOTIF DE LA DECISION

L'intéressé n'est pas en possession d'un passeport valable revêtu d'un visa valable.

L'intéressé n'a pas obtempéré à l' Ordre de Quitter le Territoire lui notifié le 16.07.2012

In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;
- 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

En vertu de l'article 74/11, § 1^{er}, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, la décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de trois ans, parce que:

- aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire ou;
- 2° l'obligation de retour n'a pas été remplie.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 16.07.2012

MOTIF DE LA DECISION:

L'intéressé n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire lui notifié le 16.07.2012."

2. Over het voorwerp van het beroep

De verzoeker omschrijft in het verzoekschrift als volgt het voorwerp van zijn beroep: *“een beslissing van de verwerende partij tot verwijdering van het grondgebied, die niet aan verzoeker betekend werd, tenminste waarvan hij geen kopie ontvangen heeft”* en anderzijds *“een akte van kennisgeving van een bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op grond van hoger genoemde beslissing, betekend aan verzoeker op 24 augustus 2012”*.

Bij het verzoekschrift voegt de verzoeker een beslissing d.d. 24 augustus 2012 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies). Uit dit stuk blijkt dat deze beslissing aan de verzoeker werd betekend te Sint-Lambrechts-Woluwe op 24 augustus 2012.

In het verzoekschrift wordt een enig middel ontwikkeld dat volledig gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod van 24 augustus 2012. Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat *in casu* jegens de verzoeker een beslissing *“tot verwijdering van het grondgebied”*, die volgens de verzoeker zou zijn genomen tussen het bevel dd. 16 juli 2012 en het thans bestreden bevel dd. 24 augustus 2012 (zie verzoekschrift onder de rubriek “uiteenzetting van de feiten”) en waarvan het thans bestreden bevel volgens hem de uitvoering vormt, werd getroffen. De Raad is dan ook van oordeel dat het beroep niet ontvankelijk is in de mate dat het gericht is tegen *“een beslissing van de verwerende partij tot verwijdering van het grondgebied, die niet aan verzoeker betekend werd, tenminste waarvan hij geen kopie ontvangen heeft”*, dit wegens de grote vaagheid van de in het verzoekschrift gegeven omschrijving van het voorwerp wat deze beslissing betreft terwijl ook uit het administratief dossier niet blijkt welke beslissing precies wordt bedoeld.

Derhalve vormt enkel het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod dd. 24 augustus 2012 het voorwerp van het thans voorliggende beroep.

3. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoeker.

4. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen *juncto* artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

“Verzoeker heeft op 29 maart 2012 een nieuwe asielaanvraag ingediend.

Hij heeft hierbij uitdrukkelijk ingeroepen dat er sprake was van nieuwe elementen die tijdens de vorige fase van de procedure nog niet bekend waren en waar in ieder geval nog geen rekening mee werd gehouden.

Dat hierbij dient opgemerkt te worden dat de betreffende documenten het asielrelaas van verzoeker ondersteunen, zij de door hem ingeroepen vrees voor vervolging in zijn land kracht bij zetten en dus het nodige belang hebben bij de behandeling van zijn nieuwe asielaanvraag.

Er werd evenwel ten onrechte een beslissing genomen tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag.

Verzoeker heeft dan ook beroep ingesteld tegen deze beslissing en het bijhorende bevel om het grondgebied te verlaten. Deze procedure is momenteel hangende voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waar de zaak op de zitting van 9 augustus 2012 in beraad genomen werd. Na een heropening van de debatten bij tussenarrest van 28 augustus 2012, werd de zaak opnieuw in beraad genomen op de zitting van 18 september 2012.

Voor deze zitting had de Raad reeds laten weten dat voor hem het beroep ingewilligd kon worden en de beslissing vernietigd kon worden aangezien de wettigheidscontrole op de beslissing onmogelijk was aangezien de Belgische Staat geen administratief dossier had neergelegd.

In de komende weken zal er een beslissing vallen in dit dossier en bestaat er een redelijke kans dat de beslissing tot weigering inoverwegingname van 2 april 2012 geannuleerd zal worden.

In geval van nietigverklaring van deze beslissing dient ook de beslissing tot verwijdering van het grondgebied en het bijhorende bevel om het grondgebied te verlaten, dat aan verzoeker betekend werd op 16 juli 2012 en 24 augustus 2012, en bestreden werd en wordt, vernietigd te worden.

De motivering van deze beslissing is immers summier en duidelijk en is volledig gelegen in het bestaan van de beslissing van weigering tot inoverwegingname van 2 april 2012 en het bevel om het grondgebied te verlaten van 16 juli 2012,

In geval van nietigverklaring dienen deze beslissing te verdwijnen en kunnen zij ook niet meer dienen als motivering van andere bestuurshandelingen.

De motivering van bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 24 augustus 2012 en de bijhorende beslissing kunnen dan ook niet weerhouden worden en kunnen zelfs gelijk gesteld worden met een motivering die kennelijk onjuist is, wat op haar gelijk gesteld kan worden met een gebrek aan motivering,

In ieder geval zou het onredelijk zijn indien verwerende partij de eerdere beslissing van 2 april 2012, in geval van vernietiging, zou kunnen aanwenden om een andere beslissing met een zelfde strekking (namelijk de verwijdering van het grondgebied) te nemen en vervolgens deze beslissing zou nemen om een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten, uit te vaardigen.

Dit zou de grenzen van een normale uitoefening van het overheidsgezag te boven gaan en het redelijkheidsbeginsel schenden,

Verzoeker heeft des te meer belang om tegen het bevel om het grondgebied te verlaten op te komen (stuk 7), gelet op het feit dat dit gepaard gaat met een inreisverbod van 3 jaar.

De grond hiervan ligt volledig in de motivatie dat hij geen gevolg zou hebben gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, maar dat ondertussen dus bestreden wordt (stuk 1).

Indien het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten geannuleerd wordt, dienen ook de gevolgen daarvan uitgewist te worden, en kan deze beslissing niet meer dienen om een later bevel om het grondgebied te verlaten op te baseren."

De verzoeker wijst erop dat hij een beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van 2 april 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en dat hij tevens een beroep heeft ingesteld tegen het op 12 juli 2012 getroffen bevel om het grondgebied te verlaten. Hij meent dat indien deze beslissingen worden vernietigd, de motivering van het thans bestreden bevel - dat volledig zou gegrond zijn op de beslissingen van 2 april 2012 en 12 juli 2012 - dient te worden aanzien als een motivering die kennelijk onjuist is. Wat het inreisverbod betreft dat deel uitmaakt van het thans bestreden bevel, preciseert de verzoeker dat de motivering hiervan volledig is gelegen in het feit dat hij geen gevolg zou hebben gegeven aan een bevel dat ondertussen bestreden wordt. Indien het eerdere bevel vernietigd wordt, moeten volgens de verzoeker ook de gevolgen daarvan uitgewist worden en kan dit bevel niet meer dienen om een later bevel om het grondgebied te verlaten op te baseren.

De Raad merkt op dat het middel dat de verzoeker uiteenzet in het voorliggende verzoekschrift, uitdrukkelijk en uitsluitend verbonden wordt aan de hypothese dat de beslissing van 2 april 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en het op 12 juli 2012 getroffen bevel om het grondgebied te verlaten, door de Raad zouden worden vernietigd. Het volstaat dan ook erop te wijzen dat de beroepen die de verzoeker tegen de genoemde beslissingen heeft ingesteld, door de Raad bij de respectievelijke arresten nr. 88 183 van 26 september 2012 en nr. 91 388 van 19 november 2012 werden verworpen.

De hypothese waarop het betoog ter ondersteuning van het middel integraal en uitsluitend is gestoeld, doet zich derhalve niet voor.

Het middel is bijgevolg ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE